

Til § 51.

Ifr. den almindelige Straffelov § 36.

Til § 52.

Grundsætningen har Hjemmel i Kr. Art. Br. af 1683 § 38 og gjenfindes i de fleste fremmede Militairlove. Den er nødvendig paa Grund af den store Fare, der kan opstaae for hele Krigsmagten, naar endog kun en enkelt Mand forsømmer sin Pligt, saasom naar Nogen i Druffenskab forlader eller iøvrigt forsømmer sin Post imod Fjenden eller en Udfigspost paa et Skib. Den optagne Regel er forresten ikke saa omfattende som den 38te Kr. Art., idet den er indskrænket til Overtrædelse af Tjenestpligter, men den synes saameget mere at være paa sin Plads, som de Forbrydere, med hvilke denne Lov beskæftiger sig, ofte ere bevæbnede og derfor farligere end andre Forbrydere. — Sen er redigeret i Overensstemmelse med Landsthingsudvalgets Forflag.

Forøvrigt bemærkes, at der med Hensyn til Anvendelsen af denne § 52 paa Krigsskibene er reist Tvivl fra Medlemmer af den af Marineministeriet nedsatte Commission. De have i Særdeleshed fremhævet, at naar Skibet er paa Togt, og Mandskabet erholder Landlov, sendes i Land for at udføre et eller andet Arbejde til Skibets Nytte, eller afgives til et andet Skib for at yde Bistand i Nødsskildede, saa er det undskyldeligt, om den Paagældende under det ved Forholdene bevirkede mindre fuldstændige Tilsyn bukker under for Fristelse, ligesom det paa fremmede Steder kan indtræffe, at han kommer til at nyde Drifke, om hvis berusende Egenkab han ikke har nogen som helst Formodning, saa at, hvis han under saadanne Omstændigheder geraader i en Tilstand, hvori han ikke er sig selv mægtig, men ganske mangler Bevidsthed, det synes urigtigt at bringe den foreslaede Regel til Anvendelse. Disse Medlemmer finde endog, at det overhovedet ikke er tilraadeligt at gjøre en saa væsentlig Undtagelse fra almindelig borgerlig Straffelovs §§ 38 og 39, naar Rusen har naaet sin høieste Grad. Men ligesom det er en Selvfølge, at nærværende § kun kan komme til Anvendelse, naar Beruselsen kan tilregnes den Paagældende, saaledes er det ogsaa, hvad

de paaberaabte eiendommelige Forhold paa Krigsskibene og i Anledning af deres Døgt angaaer, at mærke, at Sens særegne Regel kun er gjældende med Hensyn til Overtrædelse af Tjenestepligter. At gjøre en Undtagelse for Tjenesteovertrædelse, begaaede i den høieste Grad af Beruselse, forekommer Krigsbestyrelsen ganske utilstedeligt og vilde, navnlig i Krigstid og i Tilfælde af Mytteri eller deslige, lettelig kunne have de allerfarligste Følger. Krigeren veed, at han til enhver Tid skal være rede til at gjøre sin Skyldighed, og det kan derfor ikke være uretfærdigt ved Lov at nægte ham For mildelse eller Eftergivelse af Straf for Tjenesteovertrædelse, begaaede i en Druffenskab, som er ham tilregnelig.

Til § 53.

Den store Fare, som forskjellige Forbrydelser medføre, naar de begaaes af flere Krigerer i Forening, har fremkaldt en saadan Grundsætning om Hovedmænds Strafbarhed som den, der indeholdes i denne §. Egnede Bestemmelser forekomme i næsten alle Staters militaire Straffelove; dog er Reglen her mere indskrænket, idet Overmænd ikke altid, men kun naar den virkelige Hovedmand er udfindes, og i dette Tilfælde kun den ældste af dem henregnes til Hovedmænd. Den kan faae Anvendelse efter §§ 68, 89, 100, 101, 103, 105 og 149.

Til § 54.

Om end Sætningen i sidste Stykke følger af sig selv, er det dog til Betyrrelse for den Talte fundet rigtigt udtryffeligt at udtale den.

Til § 55.

Ifr. den almindelige Straffelov §§ 62 og 63 og Forflaget §§ 143 og 148.

Til § 59.

Denne Regel kan, efter hvad ved § 1 er bemærket, faae Anvendelse paa saadanne Forbrydelser imod Tjenestpligter, som, fordi de ere af en almindelig Natur, ikke ere omhandlede i Lovforflaget. Saaledes f. Ex. ville Auditteurer kunne blive at straffe efter Reglerne for Retsbetjente, saasom for ulovlig Sportulering.